Temps Ordinari - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 20/01/2013 - 09:00

Is 62,1-5
1 Co 12,4-11
Jn 2,1-12

Germans i germanes: Ja des de molt antic la celebració litúrgica de l'Epifania recordava i celebrava tres fets: els mags i l'estrella, el baptisme de Jesús en el Jordà i el miracle de les noces de Canà. Enguany tots tres misteris han tingut el seu diumenge per tal de ser meditats i celebrats. Avui la Paraula de Déu ens recorda les noces de Canà, bo hi llegint el relat que d'aquell signe ens fa sant Joan.Què celebra pròpiament la Epifania? La manifestació del Senyor i del Senyor revestit de la naturalesa humana, fet com un de nosaltres, i que revela la seva glòria a fi de que creguem en Ell. Jesús, ens diu l'evangelista, va manifestar a Canà la seva glòria i els deixebles cregueren en Ell. El Papa Benet XVI, en la seva obra "Jesús de Natzaret", tracta d'una forma molt suggerent el moment de Canà de Galilea. Les seves paraules, ens poden ajudar a nosaltres a contemplarel misteri del Verb encarnat, a contemplar-lo i a creure, i, tot creient, a viure'l.Què hi ha en el misteri de Canà? Primer de tot l'inici dels signes, els miracles que va fer Jesús, signes que ens manifesten qui és Ell per a que hi creiem. El marc escollit per Jesús va ser la celebració d'un casament. Jesús hi va ser convidat i amb els seus deixebles. També hi era present la seva mare. Duran la festa es va acabar el vi. Maria ho va indicar a Jesús i aquest li respon dient-li que no havia arribat la seva hora. Maria reaccionà dient als qui servien que fessin tot el que Ell els digués, i Jesús els indica que omplin d'aigua aquelles piques que servien per a les purificacions rituals (sis piques de pedra, no set que indicaria plenitud; de pedra, com de pedra eren també les taules de la Llei; la paraula "de pedra" *petreas* només la trobem a l'Antic Testament quan se'ns parla de les taules de la Llei); aquesta aigua després és portada al cap de servei convertida en vi. Així ens ho descriu l'evangelista Joan.La lectura litúrgica de l'Evangeli ha començat dient-nos que en aquell temps se celebrà un casament a Canà de Galilea. El text, però, diu que *"al cap de tres dies se celebrà un casamenta Canà de Galilea"*. No sabem ben bé a quina data anterior es refereix l'evangelista, però és una indicació clau per tal de comprendre tot l'episodi. A l'Antic Testament el tercer dia fa referència al dia de la Teofania, el dia de la trobada de Yahvè amb Israel en el Sinaí (Ex 19,16-18), amb tot el tema de la Aliança i la Llei. També és possible percebre-hi aquí una referència anticipada a la teofania final i decisiva de la història: la resurrecció de Jesús *al cap de tres dies*. Per tan estracta d'una primera manifestació de Jesús que està en continuïtat amb els aconteixements de l'Antic Testament i a més porta una promesa del compliment definitiu.Tot el relat està ple de simbolismes que ens cal valorar per comprendre la revelació que Jesús fa de si mateix. Jesús li diu a Maria que no ha arribat encara la seva hora. ¿Quina és aquesta hora? L'hora de la seva glorificació, per tant en la mentalitat de l'Evangelista, l'hora de la seva mort i de la seva resurrecció, hora que en aquell moment no havia pas arribat. Però Jesús es manifesta com qui té poder d'anticipar l'hora, i davant del prec de la seva mare anticipa simbòlicament aquesta hora. Ens fa veure que allò que va succeir a Canà era un senyal de la sobreabundància amb la que Déu actua. I és que Déu actua així amb nosaltres, donant-se sense mida (el do del vi a Canà sobrepassava els 500 litres). Ha començat la festa de Déu amb la humanitat i així el signe de Canà, a les noces de Canà, significa que les noces de Déu amb la humanitat han començat amb la vinguda de Jesús. La promesa del final definitiu es fa ja present en Jesús. L'aigua ritual que només pot simbolitzar un desig de purificació es converteix en vi, quelcom nou que sí porta festa i alegria. Els ritus de purificació no donen la gràcia i la glòria, la llei no porta la gràcia i la glòria. Tenen el seu sentit i el seu valor, però l'aigua segueix sent aigua, és quelcom que no arriba ni pot donar la plenitud. Només Jesús pot convertir l'aigua en vi significant que amb Ell ha arribat l'hora messiànica, l'hora de les núpcies de Déu amb el seu poble. A Canà, davant del prec de Maria, la Mare de Jesús, Aquest va anticipar la seva hora, l'hora de la seva glòria, l'hora de la salvació. No podem mai oblidar que aquest misteri de l'anticipació de l'hora segueix produint-se ara i a favor nostre, i així com Jesús respon al prec de Maria anticipant simbòlicament la seva hora, també aquesta anticipació es realitza en l'Eucaristia. La pregària de l'Església és acollida pel Senyor que respon amb el seu do i ens fa participar de la seva glòria. El pa i el vi són transformats i de dons limitats de la terra passen a ser vi nou i força de Déu que anticipen per a nosaltres la seva vinguda definitiva. A nosaltres ara ens cal creure en aquests signes que el signifiquen, que manifesten la seva glòria i que ens fan participar de lajoia de la salvació de Déu. Ara, l'hora és fa present: Veniu Senyor Jesús.

ETIQUETES
SIGNE MIRACLE HORA